

РЕШЕНИЕ

№ 3641

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. И. ПЕНОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20231110207535 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „А.“ ЕООД, ЕИК XXXXXXXXXXXXXXX, със седалище и адрес на управление в XXXXXXXXXXXXXXX, представлявано от А.В.М. – управител, чрез адв.В. И., против Наказателно постановление (НП) № F700000/25.04.2023 г., издадено от Директор на Офис „К.С.“ в ТД на НАП – София, с което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на дружеството - жалбоподател са наложени десет имуществени санкции в размер от по 500 /петстотин/ лева за нарушения на чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от Министъра на финансите.

В жалбата се релевират пространни доводи за неправилност и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се сочи, че в случая са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Отделно от това се навежда, че в тежест на наказващия орган в случая е да докаже материалната компетентност на лицето, издало атакуваното наказателно постановление, като се сочи, че в противен случай издаденият акт би бил нищожен. Конкретно се поддържа, че в случая липсва

информация дали дружеството „А.“ ЕООД по някакъв начин е било уведомено за създалата се ситуация и допуснатата грешка или директно е преминало към налагане на санкция и стартиране на административнонаказателно производство, като при констатация на забавяне е било наложително да се изпрати редовно уведомление, което да сигнализира лицето, че е налице вероятност да се получи забавяне при изпълнение на задължения с установен от закона срок. Сочи се, че до момента съществува информация единствено за редовно подадени декларации, за които е подадено коригиращо заявление. На следващо място се излагат твърдения, че в наказателното постановление не са включени всички правнорелевантни факти по случая, в това число - че е подадено коригиращо заявление и че се е получило дублиране на някои от подадените документи, като именно поради подаване на това заявление, показващо едно добросъвестно изпълнение на законовите норми и стремеж към точно и надлежно спазване на правилата, е започната проверка от страна на Националната агенция по приходите.

В заключение се излага, че целта на дружеството не е било избягване заплащането на дължимите към НАП суми, а е налице старание за добросъвестно и надлежно изпълняване на законовите задължения.

По изложените съображения се релевира искане до съда да отмени изцяло процесното наказателно постановление.

В хода на съдебното производство дружеството – въззивник, редовно призовано, се представлява от адв.И., с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт. В дадения ход по същество и в ангажирани по делото пространни писмени бележки, процесуалният представител поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено. Претендират се сторените в производството разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрк.Б., с доказателства за надлежно учредена представителна власт по делото. В дадения ход по същество процесуалният представител пледира за потвърждаване на процесния акт като правилен и законосъобразен. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение и се релевира възражение по отношение размера на разноските на насрещната страна.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява неоснователна.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят „А.“ ЕООД е търговец, вписан в търговския регистър с ЕИК XXXXXXXXXXXX. В дружеството по трудови договори били наети физически лица. В качеството си на работодател и осигурител, въззивникът имал задължение ежемесечно до 25- то число, да подава декларация образец № 6 с данни за дължими осигурителни вноски за предходния месец на наетите при него лица, съгласно Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредбата).

На основание чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, "учителския пенсионен фонд", здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г., декларация образец № 6 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения за дължимите осигурителни вноски и вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" - едновременно с подаване на декларация образец № 1.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“, от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г.,

декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения - за всеки календарен месец до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагащо се обезщетение на трудоустроено лице, на което не е предоставена подходяща работа.

„А.” ЕООД имал качеството на осигурител, регистриран в ТД на НАП София, поради което на основание чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, дължи ежесечно подаване на декларация образец № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ”, съдържаща данните, съгласно изискванията на закона и в срока по чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. - едновременно с подаване на декларация образец № 1, която се подава до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните.

На 23.02.2023 г. в ТД на НАП София, офис „Красно село”, с адрес бул. „М.” № 3 и във връзка с постъпило заявление с вх. № 02-24-10-81/23.02.2023 г., била извършена проверка от служители на НАП в информационната система на НАП, при която било установено, че „А.” ЕООД в качеството си на работодател и осигурител по смисъла на чл. 5, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, не е подало в законоустановения срок по чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодатели, осигурители за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, в компетентната ТД на НАП София – Офис „Красно село“ декларация образец № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ” за месеците април, май, юни, юли, август, септември, октомври, ноември, декември 2022 г. и за месец януари 2023 г. за назначените по трудово правоотношение лица, както следва:

1. За месец април 2022 г., възнагражденията на лицата, осигурени от дружеството, били начислени на 30.04.2022 г., т.е. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.05.2022 г., включително, като същата била подадена чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ на 15.02.2023 г. и приета с протокол №22000233265628/15.02.2023 г. Констатирано било закъснение от 266 /двеста шестдесет и шест/ дни.

2. За месец май 2022 г., възнагражденията на лицата, осигурени от

дружеството, били начислени на 31.05.2022 г., т.е. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 27.06.2022 г. включително, като същата била подадена чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ на 15.02.2023 г. и приета с протокол №22000233265628/15.02.2023 г. Констатирано било закъснение от 233 /двеста тридесет и три/ дни.

3. За месец юни 2022 г., възнагражденията на лицата, осигурени от дружеството, били начислени на 30.06.2022г., т.е. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.07.2022 г., включително, като същата била подадена чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ на 15.02.2023 г. и била приета с протокол № 22000233265628/15.02.2023 г. Констатирано било закъснение от 205 /двеста и пет/ дни.

4. За месец юли 2022 г., възнагражденията на лицата, осигурени от дружеството, били начислени на 31.07.2022 г., т.е. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.08.2022 г. включително, като същата била подадена чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ на 15.02.2023 г. и била приета с протокол № 22000233265628/15.02.2023 г. Констатирано било закъснение от 174 /сто седемдесет и четири/ дни.

5. За месец август 2022 г., възнагражденията на лицата, осигурени от дружеството, били начислени на 31.08.2022 г., т.е. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 26.09.2022 г. включително, като същата била подадена чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ на 15.02.2023 г. и била приета с протокол № 22000233265628/15.02.2023 г. Констатирано е закъснение от 142 /сто четиридесет и два/ дни.

6. За месец септември 2022 г., възнагражденията на лицата, осигурени от дружеството, били начислени на 30.09.2022 г., т.е. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.10.2022 г. включително, като същата била подадена чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ на 15.02.2023 г. и приета с протокол № 22000233265628/15.02.2023 г. Констатирано било закъснение от 113 /сто и тринадесет/ дни.

7. За месец октомври 2022 г., възнагражденията на лицата, осигурени от дружеството, били начислени на 31.10.2022 г., т.е. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.11.2022 г. включително, като същата била подадена чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ на 15.02.2023 г. и приета с протокол № 22000233265628/15.02.2023 г. Констатирано било

закъснение от 82 /осемдесет и два/ дни.

8. За месец ноември 2022 г., възнагражденията на лицата, осигурени от дружеството, били намислени на 30.11.2022 г., т.е. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 29.12.2022 г. включително, като последната била подадена чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ на 15.02.2023 г. и била приета с протокол № 22000233265628/15.02.2023 г. Констатирано било закъснение от 48 /четиридесет и осем/ дни.

9. За месец декември 2022 г., възнагражденията на лицата, осигурени от дружеството, били начислени на 31.12.2022 г., т.е. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.01.2023 г. включително. Последната била подадена чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ на 15.02.2023 г. и приета с протокол N s 22000233265628/15.02.2023 г. Констатирано било закъснение от 21 /двадесет и един/ дни.

10. За месец януари 2023 г., възнагражденията на лицата, осигурени от дружеството, били начислени на 31.01.2023 г., т.е. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 27.02.2023 г. включително. Същата била подадена чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ на 16.03.2023 г. и приета с протокол № 22000233568553/16.03.2023 г. Констатирано било закъснение от 17 /седемнадесет/ дни.

Въз основа на така направената констатация св. А. И. С., заемаща длъжността „старши инспектор по приходите“ в НАП при ТД на НАП офис „Красно село“, съставила АУАН № F700000/20.03.2023 г. срещу „А.“ ЕООД. Актосъставителят квалифицирал нарушенията по чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от Министъра на финансите.

Актът бил съставен в присъствието на А.В.М. – управител на дружеството – жалбоподател, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН било депозирано писмено възражение срещу констатациите в АУАН, в което било посочено, че неподадените в срок декларации са в резултат на пропуск на предвидения срок, като се отнасят за едно назначено по трудов договор лице, което е целият персонал на

дружеството. Посочено е, че в бъдеще такива пропуски няма да бъдат допускани.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено атакуваното наказателно постановление № F700000/25.04.2023 г., издадено от Директор на Офис „К.С.“ в ТД на НАП – София, с което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на дружеството - жалбоподател са наложени десет имуществени санкции в размер от по 500 /петстотин/ лева за нарушения на чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от Министъра на финансите.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител А. И. С..

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото същата е еднопосочна, непротиворечива и в своята цялост изяснява фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

От показанията на св. А. И. С. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото като актосъставител същата е възприела възпроизведените от нея в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията ѝ и ги кредитира изцяло.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по процесния случай, включително и за

проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, доколкото чрез него в значителна степен се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица. Последното обуславя и съдебният контрол, установен с разпоредбите на ЗАНН и предвиден за издадените от административните органи наказателни постановления, да се съсредоточава върху тяхната законосъобразност. По аргумент от чл. 84 от ЗАНН, вр. с чл. 14, ал. 2 от НПК, съдът е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия материален закон, като съобразява императива относно извършването на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, независимо от наведените от жалбоподателя аргументи, респ. фактическите констатации, заложили в АУАН или наказателното постановление.

За правилното извършване на тази дейност, ръководно-решаващият в съдебното производство орган следва да осъществи контрол върху съставения АУАН, съобразявайки неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща, съответно да провери издаденото въз основа на него наказателно постановление.

Съдът извърши служебна проверка относно компетентността на органите и длъжностните лица, които са съставили АУАН, респ. са издали НП. Видно от разпоредбата на чл. 355, ал. 4 от КСО, актовете за установяване на административни нарушения се съставят от органите на НАП, а

наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на НАП или упълномощено от него длъжностно лице. Следователно, правомощието на органите по приходите да образуват административнонаказателни производства за неспазване разпоредбите на закона и да съставят АУАН, произтича от законовата разпоредба, което не налага делегирането му с нарочен акт. Приложената към материалите по делото Заповед № ЗЦУ – 1149 от 25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП, в т. 1. 2 овластява и директорите на офиси при териториалните дирекции на НАП да издават наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения на КСО. Този административен акт е цитиран и в обжалваното НП. Предвид горното съдът приема, че обсъжданите в настоящото решение актове са издадени от компетентни за това лица.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно – 2 години от извършване на нарушението. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в 6 – месечния срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна, респективно и доводите на въззивника в противоположния аспект не могат да бъдат споделени.

Съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените и онагледени в писмена форма в АУАН фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Нарушението е описано подробно и точно, включително и обстоятелствата по неговото извършване със съответната правна квалификация. С факта на издаване на процесното наказателно постановление наказващият орган ясно и несъмнено е обективирал своята воля относно реализирани в обективната действителност нарушения, за които следва да се ангажира имуществената отговорност на въззивника. Изрично е посочена санкционната разпоредба, въз основа на която се определя видът на наложената имуществена санкция, както и конкретно е ангажиран нейн размер, респективно и са изпълнени правните

предписания на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Предвид това съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, които да са нарушили правото на защита на санкционираното лице и биха се явили формални основания за отмяна на наказателното постановление.

НП е и материалноправно законосъобразно. Фактическата обстановка, относима към извършване на нарушението, описано в АУАН и НП, е правилно изяснена.

Административнонаказателната отговорност на въззивника "А." ЕООД е ангажирана за неизпълнено правно задължение чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, във вр. с чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г., като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на дружеството са наложени десет имуществени санкции, в размер от по 500,00 (петстотин) лева.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателят, в качеството си на работодател и осигурител, не е изпълнил задълженията си по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО за месеците април, май, юни, юли, август, септември, октомври, ноември и декември 2022 г. и за месец януари 2023 г. Цитираната разпоредба въвежда задължение за осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично да декларират пред Националната агенция за приходите данни за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица; декларация за сумите за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и за допълнителното задължително пенсионно осигуряване се подава и за лицата по чл. 4, ал. 5 и 9. Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредбата № Н-13 от 17.12.2019 г., декларация образец № 6 се подава в съответната компетентна ТД на НАП от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения - едновременно с подаване на декларация образец № 1. Според чл. 4, ал. 1, т. 1, б. "А" от същия подзаконов нормативен акт, декларация образец № 1 се подава пред компетентната ТД на НАП за всеки календарен месец до 25-то

число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагашо се обезщетение на трудоустроено лице, на което не е предоставена подходяща работа; при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок - до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението. Следователно, срокът за подаване на декларация обр. № 6 е също до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. В случай на отхвърляне на декларациите, поради допуснати грешки, по силата на чл. 11, ал. 3 от Наредбата, поставена в съответствие и с чл. 102, ал. 4 и чл. 101, ал. 5 ДОПК, в 7-дневен срок от датата на протокола, удостоверяващ отхвърлянето, задълженото лице следва да подаде коригираща декларация, при което първоначалният срок за подаването на декларацията ще се приеме за спазен. При неизпълнението на това условие е налице извършено нарушение по чл. 355, ал. 1, вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО (в този смисъл Решение № 6802/12.11.2019 г., АССГ, адм. д. № 5940/2019 г., Решение № 3875/07.06.2019 г., по адм. д. № 3131/2019 г., АССГ, Решение № 333/18.01.2021 г., к. а. н. д. № 10120/2020 г., АССГ и др.).

Видно от анализа на доказателствената съвкупност по делото, в конкретния случай декларациите образец № 6 за месеците април, май, юни, юли, август, септември, октомври, ноември и декември 2022 г. и за месец януари 2023 г. (с информация за дължимите осигурителни вноски за осигурените от работодателя лица) е следвало да бъдат подадени от жалбоподателя в сроковете, както следва:

1. За месец април 2022 г. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.05.2022 г., включително, като същата била подадена на 15.02.2023 г. със закъснение от 266 /двеста шестдесет и шест/ дни.

2. За месец май 2022 г. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 27.06.2022 г. включително (тъй като 25.06.2022 г. е почивен ден), като същата била подадена на 15.02.2023 г. със закъснение от 233 /двеста тридесет и три/ дни.

3. За месец юни 2022 г. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.07.2022 г. включително, като същата била подадена на 15.02.2023 г. със закъснение от 205 /двеста и пет/ дни.

4. За месец юли 2022 г. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.08.2022 г. включително, като същата била подадена на 15.02.2023 г. със

закъснение от 174 /сто седемдесет и четири/ дни.

5. За месец август 2022 г. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 26.09.2022 г. включително (тъй като 25.09.2022 г. е почивен ден), като същата била подадена на 15.02.2023 г. със закъснение от 142 /сто четиридесет и два/ дни.

6. За месец септември 2022 г. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.10.2022 г. включително, като същата била подадена на 15.02.2023 г. със закъснение от 113 /сто и тринадесет/ дни.

7. За месец октомври 2022 г. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.11.2022 г. включително, като същата била подадена на 15.02.2023 г. със закъснение от 82 /осемдесет и два/ дни.

8. За месец ноември 2022 г. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 29.12.2022 г. включително (тъй като 25.12.2022 г. е почивен ден), като последната била подадена на 15.02.2023 г. със закъснение от 48 /четиридесет и осем/ дни.

9. За месец декември 2022 г. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 25.01.2023 г. включително, като същата била подадена на 15.02.2023 г. със закъснение от 21 /двадесет и един/ дни.

10. За месец януари 2023 г. декларация обр. 6 е следвало да се подаде до 27.02.2023 г. включително (тъй като 25.02.2023 г. е почивен ден), като същата била подадена на 16.03.2023 г. със закъснение от 17 /седемнадесет/ дни.

Предвид доводите на въззивника е необходимо да бъде посочено, че действително, видно от приобщените по делото писмени доказателства, от дружество „А.“ ЕООД е било депозирано заявление за корекция в подадени декларации обр. 1 и обр. 6 с оглед грешно подадени данни в същите. Същевременно, при отхвърляне на декларациите, поради допуснати грешки, по силата на чл. 11, ал. 3 от Наредбата, поставена в съответствие и с чл. 102, ал. 4 и чл. 101, ал. 5 ДОПК, в 7-дневен срок от датата на протокола, удостоверяващ отхвърлянето, задълженото лице следва да подаде коригираща декларация, при което първоначалният срок за подаването на декларацията ще се приеме за спазен. В конкретиката на настоящия случай обаче е видно, че декларациите са били подадени на 15.02.2023 г., т.е. извън законоустановените срокове, поради което и саниране на сроковете с

депозиране на коригиращо заявление не би могло да бъде направено.

Видно от изложеното "А." ЕООД, като осигурител съобразно чл. 5, ал. 1 от КСО и адресат на посочените разпоредби, не е изпълнило в законоустановения срок, а именно най-късно до 25-то число на месеца, следващ този, за който се отнасят данните, своето задължение, с което съставът на инкриминираното нарушение по чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО е осъществен от обективна страна. Предвид формалния му характер следва да се приеме, че е извършено чрез бездействие в деня, следващ изтичането на законоустановения срок за извършване на изискуемото действие.

Предвид това са налице предпоставки за ангажиране на отговорността на дружеството – жалбоподател, като доколкото задължението за подаване на декларация е самостоятелно за всеки един от десетте месечни периода, то закъснението за предоставяне на декларация образец № 6 за всеки от десетте месеца, представлява самостоятелно нарушение. При това правилно и в съответствие с чл. 18 ЗАНН за всяко от тях е наложена отделна имуществена санкция.

Доколкото нарушението е допуснато в дейността на юридическо лице не следва да бъде подлагана на изследване субективната страна на деянието, доколкото неговата отговорност е безвиновна /чл. 83, ал. 1 ЗАНН/.

Разпоредбата на чл. 355, ал. 1 КСО предвижда, че който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лева за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5 000 лева, ако не подлежи на по-тежко наказание.

В случая е ангажирана отговорността на "А." ЕООД в качеството на юридическо лице, като наложените имуществени санкции са индивидуализирани в предвидения от закона минимален размер, което се явява справедливо и обосновано предвид факта, че не са налице данни за предходно извършени нарушения от страна на въззивника.

Същевременно не са налице предпоставките за третиране на процесния

случай като маловажен, което да обуслови приложното поле на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, поради което и доводите на дружеството – жалбоподател в противоположния аспект не могат да бъдат споделени. Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Нормата на § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН постановява, че маловажен случай е този, при който извършеното нарушение, с оглед липсата или незначителността на вредните последици, или с оглед други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

Предвид това преценката за маловажност на случая е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. В процесната хипотеза не би могла да бъде възприета теза за липса или незначителност на вредните последици, тъй като нарушението е формално, на просто извършване, и за довършването му не е необходимо настъпването на допълнителен съставомерен резултат, освен факта на осъществяването му. Не се констатира и наличието на третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно "други смекчаващи обстоятелства", които да редуцират степента на обществена вредност на нарушението, в сравнение с обичайното проявление на нарушенията от същия вид. Това е така, доколкото засегнати са обществените отношения, свързани с осигурителната система в страната, и по-конкретно с обезпечаване възможността за текущ осигурителен контрол върху наетите от дружеството лица. Освен това от доказателствата по делото се установи, че макар и като първо нарушение, то не е единствено, доколкото в рамките на проверката е било констатирано извършването на десет аналогични нарушения. Периодът на забавата също не може да бъде приет като незначителен. Обстоятелството дали дължимите осигурителни вноски са платени, не е от естество да изключи отговорността на осигурителя. Предвид всички съображения в съвкупност, настоящият съдебен състав прецени, че случаят не разкрива характеристиките на маловажен такъв.

С оглед изложеното наказателното постановление следва да бъде потвърдено като правилно, законосъобразно и обосновано, постановено при правилно приложение на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Подадената жалба е неоснователна и като такава

следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото е основателно искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП. С оглед невисоката фактическа и правна сложност на делото и разглеждането му в едно съдебно заседание, претенцията следва да бъде уважена в минималния размер, определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 80,00 /осемдесет/ лева за представителството пред настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № F700000/25.04.2023 г., издадено от Директор на Офис „К.С.“ в ТД на НАП – София, с което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на дружеството - жалбоподател „А.“ ЕООД, ЕИК XXXXXXXXXXXXX, са наложени десет имуществени санкции в размер от по 500 /петстотин/ лева за нарушения на чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от Министъра на финансите.

ОСЪЖДА „А.“ ЕООД, ЕИК XXXXXXXXXXXXX, със седалище и адрес на управление в XXXXXXXXXXXXX, представлявано от А.В.М. – управител, **да заплати** в полза на Национална агенция по приходите /НАП/ сумата в размер на 80,00 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъщественото пред настоящата инстанция процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____